

kom til spørgsmålet om en folkeafstemning om traktaten? Her kunne man jo virkelig tale om en folkestemning. Jeg tror, at i nærheden af 70 pct. af befolkningen ønskede en folkeafstemning om Lissabontraktaten. Her kunne man altså virkelig tale om, at der var et stort folkeligt ønske om en bestemt politisk agenda, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad statsministeren egentlig lægger til grund for at tro, at folket nu står uden for Statsministeriets porte og kræver, at de afstemninger skal holdes, mens han fuldstændig negligerede de 70 pct. af befolkningen, der ønskede en afstemning om traktaten.

Kl. 13:35

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:35

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, jeg tænker på, når jeg taler om, at jeg synes, stemningen i det danske samfund har ændret sig, er, at for år tilbage endte enhver diskussion om EU enten i et ja eller i et nej til at være med i EU. Der blev trukket spor helt tilbage til den oprindelige folkeafstemning om dansk deltagelse i det daværende EF i oktober 1972, og det var, som om der var en hel generation, som blev ved med at hænge i den gamle for/imod-, ja/nej-diskussion.

Det, jeg klart fornemmer, er, at nu er der vokset nye generationer op, som siger: Ved I hvad, nu lever vi i et nyt Europa, i et udvidet EU. EU er simpelt hen rammen om det europæiske samarbejde, så skulle vi nu ikke glemme den gamle diskussion om ja eller nej til at være med? Skulle vi nu ikke i stedet for kigge på, hvordan Danmark sikrer sig størst mulig indflydelse i dette nye Europa? Det er det, jeg har talt om.

Kl. 13:36

Formanden:

Hr. Morten Messerschmidt for et sidste spørgsmål.

Kl. 13:36

Morten Messerschmidt (DF):

Tak, formand. Jeg tror, at statsministeren og jeg kan blive enige så langt hen ad vejen, at det, der i virkeligheden er dagsordenen i dag, er, hvordan vi ønsker at regulere de lovgivningsmæssige processer på EU-plan, og her har netop retsforbeholdet jo en helt afgørende betydning. Udlændingepolitikken er en af de største succeser i VOK-flertallets historie. Her er forbeholdet en forudsætning for, at vi kan føre den udlændingepolitik, som statsministeren er medgarant for,

og på en lang række andre områder sikrer retsforbeholdet jo rent faktisk, at Danmark kan gå foran, og det sikrer, at vi ikke er bundet af ringere EU-regler.

Derfor kan jeg ikke se den direkte forbindelse til det, som statsministeren siger, nemlig at der skulle være et ønske i befolkningen om, at vi skal gøre det bedre i Europa. Der er sandelig meget, man kan gøre bedre i Europa, og i Dansk Folkeparti har vi også en lang række gode forslag til, hvordan man kan gøre det bedre. Men derfra og så til at sige, at derfor må vi afskaffe den frihed, som danskerne har i kraft af forbeholdene – statsministeren må da også indrømme, at forbeholdene jo giver frihed til at regulere egne forhold, som vi f.eks. ser det på udlændinggeområdet, hvor regeringen jo fastholder, at man vil have et forbehold. Er det ikke korrekt?

Kl. 13:37

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:37

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Morten Messerschmidt i, at Danmark skal have lov til at føre sin egen udlændingepolitik. Men samtidig må jeg sige til hr. Morten Messerschmidt, at det undrer mig, at hr. Morten Messerschmidt er så meget imod, at Danmark skal deltage i et stærkere samarbejde med de andre EU-lande om at bekæmpe illegal indvandring til Europa, international terrorisme, organiseret kriminalitet på tværs af landegrænserne og menneskehandel. Jeg vil næsten tro, hr. Morten Messerschmidt synes, at en intensiv kamp mod dette uvæsen er en god ting.

Jeg tror, hr. Morten Messerschmidt også må indrømme, at det gør man bedre i fællesskab end hver for sig, og her er det bare sådan, at det nuværende retsforbehold afskærer Danmark fra uden videre at deltage i det samarbejde. Derfor har vi forhandlet en ordning på plads, der betyder, at hvis vi beslutter det her i Danmark ved en folkeafstemning, kan Danmark melde sig til de dele af politi- og retssamarbejdet, som vi gerne vil være med i, og lade være med at være med i de dele, vi ikke ønsker at være med i. Det betyder, at vi kan være med i politisamarbejdet om at bekæmpe kriminalitet, illegal indvandring, menneskehandel osv., samtidig med at vi kan føre vores egen udlændingepolitik, og det må da simpelt hen være lige efter hr. Morten Messerschmidts hoved.